

ברכות המגילה

קוראים את המגילה בערב אחר תפילת ערבית, וביום אחר קריאת התורה. הקורא מברך שלש ברכות:

בְּרוּךְ אַתָּה יי

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבוֹתֵינוּ
בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי

אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחִיָּנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ
לְזִמְנֵי הַזֶּה:

א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ב בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: ג בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: ד בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ה ובמלואת (ובמלאות ק') הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: ו חור (ח' רבתי) כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת: ז והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: ח והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש: ט גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: י ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש: יא להביא את ושתי המלכה לפני המלך

בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא: יב ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: יג ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין: יד והקרב אליו פרשנא שתך אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה במלכות: טו כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים: טז ויאמר מומכן (ממוכן ק') לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש: יז כי יצא דבר המלכה על כל

אחר קריאת המגילה מברכים זה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָרַב אֶת רִיבֵנוּ, וְהִדִּן אֶת דֵּינֵנוּ, וְהִנּוּקֵם אֶת נַקְמָתֵנוּ, וְהִמְשִׁלֵם גְּמוּל לְכָל אֵיבֵי נַפְשֵׁנוּ, וְהִנְפָּרֵע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַנּוֹפֵר לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם, הָאֵל הַמוֹשִׁיעַ:

בשחרית מדלגים על "אשר הניא" ואומרים כאן "שושנת יעקב":

אֲשֶׁר הִנְיָא עֲצַת גּוֹיִם, וַיִּפֹּר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים: בְּקוּם עֲלֵינוּ אָדָם רָשָׁע, נִצַּר זְדוֹן מִזֶּרַע עֲמֶלְק: גָּאָה בַעֲשָׂרוֹ וְכָרָה לוֹ בּוֹר, וּגְדַלְתּוֹ יִקְשֶׁה לוֹ לְכַד: דְּמָה בְּנַפְשׁוֹ לְלַכַּד וְנִלְכַּד, בְּקֶשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מִהֲרָה: הֵמֵן הוֹדִיעַ אֵיבַת אַבּוֹתָיו, וְעוֹרֵר שְׁנֵאת אַחִים לְבָנִים: וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל, כִּי בַחֲמֶלְתּוֹ עַל אֶגֶג נוֹלַד אוֹיֵב: זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צְדִיק, וְנִלְכַּד טִמְא בְיַדִּי טְהוֹר: חֶסֶד גָּבַר עַל שִׁגְגַת אֵב, וְרָשָׁע הוֹסִיף חֶטָּא עַל חֶטְאָיו: טָמַן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִיו, וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה: יָדוּ שְׁלַח בְּקִדּוּשֵׁי אֵל, כִּסְפוֹ נָתַן לְהַכְרִית זָכָרָם: כְּרֵאוֹת מְרַדְּכֵי

וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לְהִיּוֹת עֹשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כְּכַתְּבָם וְכַזְּמָנָם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: כח וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבֹרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזָכָרָם לֹא יִסּוּף מִזֶּרַעָם: כט וְתִכְתֹּב (ת' רבתי) אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת אֲבִיחַיִל וּמְרַדְּכֵי הַיְּהוּדִי אֶת כָּל תִּקְוַת לְקַיֵּם אֶת אַגְרַת הַפָּרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית: ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל הַיְּהוּדִים אֶל שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת אַחַשְׁוֵרוּשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת: לא לְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כְּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם מְרַדְּכֵי הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכְאֲשֶׁר קִיְּמוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל זֶרַעָם דְּבָרֵי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקוֹתָם: לב וּמֵאֵמֶר אֶסְתֵּר קִיַּם דְּבָרֵי הַפָּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתַּב בְּסֵפֶר:

א וַיִּשֶׁם הַמֶּלֶךְ אַחַשְׁוֵרֶשׁ (אַחַשְׁוֵרוּשׁ ק') מִסַּעַל הָאָרֶץ וְאֵיִי הַיָּם: ב וְכָל מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מְרַדְּכֵי אֲשֶׁר גָּדְלוּ הַמֶּלֶךְ הַלּוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מְדֵי וּפָרְס: ג כִּי מְרַדְּכֵי הַיְּהוּדִי מִשְׁנָה לְמֶלֶךְ אַחַשְׁוֵרוּשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אֲחִיו דְּרַשׁ טוֹב לַעֲמוֹ וְדַבֵּר שְׁלוֹם לְכָל זֶרַעוֹ:

**בְּרָא: כְּאִמּוֹר, פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ,
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה
יְי, הֵן אֶת הַכֹּל:**

נוֹדָה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו,
אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ
יְי אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית
עֲבָדִים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרֵנוּ, וְעַל
תּוֹרַתְךָ שֶׁלִּמַּדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ,
וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת
מִזֶּן שֶׁאַתָּה זָן וּמְפָרְנֵס אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכָל
יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה:

לפורים

ועל הנסים, ועל הפרקן ועל הגבורות ועל
התשועות ועל הנפלאות, ועל הנחמות, ועל
המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד
עליהם המן הרשע, בקש להשמיד להרג

שיר המעלות, בשוב יי את שיבת ציון, היינו
כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה,
אז יאמרו בגוים, הגדיל יי לעשות עם אלה:
הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמחים: שובה יי
את שכיתנו, כאפיקים בנגב: הזרעים בדמעה
ברנה יקצרו: הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע,
בא יבא ברנה, נשא אלמתיו:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם,
הֵן אֶת הָעוֹלָם כֹּל בְּטוֹבוֹ,
בַּחן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן
לֶחֶם לְכָל בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ.
וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל, תָּמִיד לֹא חָסַר
לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם
וְעַד, בְּעֵבֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הוּא
אֵל זָן וּמְפָרְנֵס לְכָל וּמְטִיב לְכָל,
וּמַכִּין מִזֶּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר**

כִּי יֵצֵא קֶצֶף, וְדַתִּי הֵמָּן נִתְּנוּ בְּשׁוֹשׁוֹן: לְבַשׁ שֶׁק וְקֶשֶׁר מִסְפָּד, וְגָזַר צוֹם וַיֵּשֶׁב עַל
הָאֶפֶס: מִי זֶה יַעֲמֹד לְכַפֵּר שְׂגָגָה, וְלִמְחֹל חֲטָאת עוֹן אֲבוֹתֵינוּ: נֶץ פָּרַח מְלוּלָב, הֵן
הַדְּסָה עֲמֻדָה לְעוֹרֵר יְשָׁנִים: סְרִיסִיָּה הִבְהִילוּ לְהֵמָּן, לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֶמֶת תְּנִינִים:
עֲמַד בְּעִשְׂרוֹ וְנָפַל בְּרִשְׁעוֹ, עָשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְּלָה עָלָיו: פִּיהֶם פָּתְחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תַבַּל, כִּי
פֹּר הֵמָּן נִהְפָּךְ לְפּוֹרְנוֹ: צְדִיק נִחְלַץ מִיַּד רָשָׁע, אוֹיֵב נָתַן תַּחַת נַפְשׁוֹ: קִיְמוּ עֲלֵיהֶם
לַעֲשׂוֹת פּוֹרִים, וְלִשְׁמוּח בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: רְאִיתָ אֶת תְּפִלַּת מְרַדְכִי וְאַסְתֵּר, הֵמָּן
וּבְנָיו עַל הָעֵץ תְּלִית:

**שׁוֹשַׁנֵּת יַעֲקֹב צָהֳלָה וְשִׁמְחָה, בְּרֵאוֹתֶם יַחַד תִּכְלֹת מְרַדְכִי,
תְּשׁוּעַתֶם הֵייתָ לְנֶצַח, וְתִקּוּתֶם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. לְהוֹדִיעַ שְׁכָל קוֹיֶךָ
לֹא יִבְשׁוּ, וְלֹא יִכְלְמוּ לְנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בְּךָ. אַרְוֵר הֵמָּן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ
לְאַבְדֵי, בְּרוּךְ מְרַדְכִי הַיְהוּדִי. אַרְוֵרָה זָרַשׁ אִשְׁתִּי מִפְּחִידִי, בְּרוּכָה
אַסְתֵּר בַּעֲדִי. אַרְוֵרִים כָּל הַרְשָׁעִים, בְּרוּכִים כָּל הַצְּדִיקִים, וְגַם
חֲרַבּוֹנָה זְכוֹר לְטוֹב:**